

Robert Vannoy , Podstawy prorocत्व biblijnych, Wykład 21b

Amos

Amos

5. ówczesne warunki polityczne i społeczne

Wróćmy do naszej dyskusji o Amosie. Numer 5 to „Warunki polityczne i społeczne w tamtym czasie”. Zarówno Izrael, jak i Juda prosperowały. Izrael został uwolniony od presji zarówno Syrii, jak i Asyrii. Nigdzie Amos nie mówi wprost o Syrii i nic nie wskazuje na to, by miał z tego powodu kłopoty. Spójrz na 5:27: „Dlatego pošę was na wygnanie poza Damaszek” — mówi Pan, którego imię to Bóg Wszechmogący”. W 6:7 czytamy: „Dlatego będziecie wśród nas pierwszymi, którzy pójdą na wygnanie, i skończy się wasze ucztowanie i wylegiwanie się”. W 6:14, ciekawe sformułowanie tutaj, „Pan Bóg Wszechmogący oświadcza: 'Podburzę przeciwko wam narody, domu Izraela, które będą was uciskać od Lebo Chamat do Doliny Araby.'” Czy to dzwonek? Zwłaszcza „od Lebo Chamat do Doliny Araby”. Spójrz na odniesienie do Jonasza w 2 Król. 14:25. Jest tam napisane, że Jeroboam był „tym, który przywrócił granice Izraela od Lebo Chamat aż do Morza Araba, zgodnie ze słowem Pana, Boga Izraela, wypowiedzianym przez swego sługę Jonasza, syna Amittaja , proroka z Gat Chefer”. Widzicie więc , że Jonasz prorokował, że Izrael rozszerzy swoje granice od Lebo Chamat do Morza Araby. Oto nadchodzi Amos i mówi: „Będę was uciskał od Lebo Chamat aż do doliny Araby”. Tak więc Amos jest bliski zidentyfikowania narodu ciemniejszy jako Syrii, chociaż nie używa tego słowa wprost.

Wewnętrzny – dobrobyt Wewnętrznie panował dobrobyt. Masz odniesienia do ekstrawaganckich domów bogatych w 3:15: „Zburzę dom zimowy wraz z domem letnim; dom ozdobiony kością słoniową zostanie zniszczony, a domy zostaną zburzone”. Obecnie w Samarii prowadzone są wykopaliska , w których znaleziono setki inkrustowanych kości słoniowej. Ucztowanie na luksusach jest opisane w 6:4-6: „Leżycie

na łożach wyłożonych kością słoniową i wypoczywacie na waszych łożach. Jesz wyborne jagnięta i tuczone cielęta. Grasz na harfach jak David i improwizujesz na instrumentach muzycznych. Pijesz wino całymi garnkami i używasz najlepszych balsamów, ale nie smucisz się z powodu ruiny Józefa. Dlatego będziecie jednymi z pierwszych, którzy pójdą na wygnanie, wasze ucztowanie i wylegiwanie się skończą”. Jest więc dużo luksusu i bogactwa. Ale, jak zauważa Ellison, jest to jedna strona obrazu. Patrzymy na bogatych, ale musimy zwrócić się do domów biednych, aby zobaczyć, jak żyją. Ta strona obrazu wyjdzie, jeśli spojrzysz na 2:6, gdzie czytasz. „Z powodu trzech grzechów Izraela, nawet z powodu czterech, nie cofnę mego gniewu. Sprzedają sprawiedliwego za srebro, a biednego za parę sandałów. Depczą głowy ubogich jak proch ziemi, a uciśnionym odmawiają sprawiedliwości”. Było więc wiele niesprawiedliwości. Amos 8:4-6 kontynuuje ten temat: „Słuchajcie tego, wy, którzy depczecie biednych i wyniszczacie biednych tej ziemi, mówiąc: „Kiedy skończy się nów, abyśmy mogli sprzedawać zboże, i kiedy zakończy się szabat, możemy sprzedawać pszenicę? Omijanie miary i zawyżanie cen, i oszukiwanie nieuczciwą wagą, kupowanie biednych za srebro i biednych za parę sandałów, sprzedawanie nawet podmieci za pszenicę”. Jak zauważa Ellison, pisarze lubią opisywać dobrobyt, ale w większości najwyraźniej nie skupiają się na sprawiedliwości. To są więc uwagi na temat autora i tła książki.

B. Księga Amosa i jej treść 1. Zarys ogólny B. jest „Księga Amosa i jej treść”. Jednym z nich jest „Ogólny zarys”. Myślę, że książka dzieli się na cztery części. Po pierwsze, „wyrok wydany na okoliczne narody” i przyjrzymy się temu pokrótce. Amos ostrzega okoliczne narody, ostatecznie Judę, i skupia się na Izraelu. To pierwsze dwa rozdziały. Następnie to, co robi w drugiej części, to bardziej szczegółowe osądy na temat Izraela i jego powody. To rozdziały od 3 do 6. Po trzecie, sekcja pięciu wizji w rozdziałach 7, 8 i 9. Ostatnia część to obietnica przyszłego błogosławieństwa, Amosa 9:11-15. Więc w ten sposób spada zawartość. Głównym tematem jest „Wyrok na Izrael za niesprawiedliwość społeczną”. Kładzie się nacisk na sprawiedliwość społeczną, ale także na formalizm religijny. Tak więc Amos kończy rozdział sprawiedliwością Bożą na końcu księgi z

wielką nadzieją obietnicy przyszłego odnowienia pod prawem.

2. Amosa 1-2 Rozdziały 1 i 2 to pierwsza część, „Sąd nad okolicznymi narodami”. Masz tam sądy nad sześcioma okolicznymi narodami, po których następuje punkt kulminacyjny. Amos postępuje zgodnie z regularnym schematem rozpoczynając każdą sekcję zwrotem: „Za trzy grzechy”, a następnie wymienia pewne miasto lub naród, „a przez cztery nie cofnę mego gniewu”. Zauważyłeś więc w wersecie 3: „Z powodu trzech grzechów Damaszku, nawet z powodu czterech, nie cofnę mego gniewu”. Następnie werset 6: „Z powodu trzech grzechów Gazy, nawet z powodu czterech, nie cofnę mego gniewu” i werset 9: „Z powodu trzech grzechów Tyru, nawet z powodu czterech, nie cofnę mego gniewu”. I to następuje przez cały rozdział, aż do drugiego rozdziału: „Z powodu trzech grzechów”, a następnie pewnego miasta lub narodu, „a przez cztery nie cofnę mego gniewu”. Wyrażenie to najlepiej rozumieć jako wskazujące na pełnię ich grzeszności — za trzy grzechy i za cztery.

Amos również przestrzega wzorca w kolejności narodów, o których mówi. Mówi o obcych narodach, nazywając ich stolicę. Mówi o Syrii i odwołuje się do ich stolicy, Damaszku. W Amosa 1:6 mówi o Filistei, używając stolicy Gazy. I mówi o Fenicji, używając stolicy Tyru w wersecie 9.

Dlatego w wersecie 11 najpierw zwraca się do obcych narodów, a następnie do kuzynów, Edomu, w wersecie 11. Edom pochodzi od Ezawa. Ammon w wersecie 13; Ammon jest spokrewniony z Izraelem, a Ammonicy pochodzą od starszej córki Lota. Moab w rozdziale 2 werset 1; Moab był potomkiem młodszej córki Lota. Więc najpierw patrzy na trzy obce narody, a następnie przechodzi do trzech kuzynów.

Potem zbliża się do domu. Mówi o narodzie bratnim, można powiedzieć, Judzie w 2:4, zanim skupi się na samym Izraelu, Królestwie Północnym, w 2:6. Myślę więc, że progresja jest skutecznym sposobem słuchania, szczególnie od tych, którzy widzieli zło Izraela. Wzmacnia to przesłanie Amosa i skupia się na problemie, nawet na Judzie — tam komentuje. Grzechy w nich nie ograniczają się do nadużyć obecnych w Izraelu. Ogólnie rzecz biorąc, uznaje zło samo w sobie we wszystkich narodach i narodom tym

grozi zadośćuczynienie, ale nie bez moralnej odpowiedzialności. Wyrok jest ogłaszany za grzechy, które zostały uznane. Sposób wykonania wyroku nie jest określony, ale jeśli spojrzysz na historię tych ludów i narodów, wydaje się, że sąd został wykonany.

Skupienie Amosa na Judzie Amos zaczyna wewnętrznie skupiać swoją uwagę na Judzie. Zauważ, że w 2:4 i 5 mówi: „Z powodu trzech grzechów Judy, nawet z powodu czterech, nie cofnę mego gniewu. Ponieważ odrzucili Prawo Pańskie i nie przestrzegali Jego przykazań, ponieważ zostali zwiedzeni przez fałszywych bogów, za którymi podążali ich przodkowie, ześlę na Judę ogień, który strawi twierdze Jerozolimy”. Dociera do Judy i następuje znacząca przemiana. Pamiętaj, że przemawia do Królestwa Północy, chociaż sam jest z południa. Gdyby zwrócił się bezpośrednio do Izraela, mógłby zostać oskarżony o stronniczość. Północ była silniejsza gospodarczo i politycznie, ale na południu znajdowała się świątynia. Amos opisuje prawo Pana i nieprzestrzeganie jego ustaw i podążanie za innymi bogami. Wypełniło się to w 2 Król. 24-25 podczas zniszczenia Jerozolimy w 586 pne. Nadchodzi

więc sąd nad Judą. **Amos o Izraelu** W Księdze Amosa 2:6-16: „Z powodu trzech grzechów Izraela, nawet z powodu czterech, nie cofnę mego gniewu. Sprzedają sprawiedliwego za srebro, a biednego za parę sandałów”. nie przeczytam wszystkiego. Ale przejdź do „Ja też wzbudziłem proroków spośród waszych synów i nazirejczyków spośród waszych młodzieńców”. Następnie werset 13 i następny: „Teraz zmiażdżę was, jak miazdży wóz załadowany zbożem. Szybki nie ucieknie, silny nie zbierze siły, a wojownik nie ocali życia. Łucznik nie ostoi się...” Werset 16: „Nawet najodważniejsi wojownicy uciekną tego dnia nago”. To punkt kulminacyjny tych dwóch pierwszych rozdziałów. Wydał wyrok na wrogów Izraela, jednego po drugim, a teraz przychodzi on na Izraela. Teraz kieruje swoje przesłanie do Izraela, który otrzyma główny sąd. Ostrzegali ludzi wcześniej przez okoliczne narody. Dzień ciemności zamiast światła, dzień sądu.

Pozew o przymierze a. Oskarżenie i akt oskarżenia Aby przekazać to przesłanie, Amos używa czegoś, co niektórzy nazywają „procesem przymierza”. Można tu zaobserwować cechy tej formy prawnej. Zauważ, jak to działa. Najpierw masz oskarżenie lub akt oskarżenia, czyli w wersecie 6-8. Przeczytałem część tego: „Sprzedają sprawiedliwych za srebro.... Depczą głowy ubogich”. Werset 7: „Ojciec i syn używają tej samej dziewczyny i bezczeszczą moje święte imię. Kładą się przy każdym ołtarzu na szatach wziętych w zastaw. W domu swego boga piją wino, które jest karą grzywny”. Oskarżenie to dotyczy naruszeń społecznych, moralnych i religijnych — ucisku biednych w wersety 6 i 7 oraz moralnego i religijnego odstępstwa w wersecie 8. Dotyczyło to świętej prostytutki, która według nich w magiczny sposób zapewniała żyzność ziemi. Izrael został ostrzeżony, aby nie był w to zamieszany. Tutaj Pan jest czczony tak, jak zwykli Baalowie. Ta praktyka była rażącym naruszeniem przymierza. Co gorsza, robiono to z rzeczy uzyskanych dzięki uciskowi biednych. „Kładą się przy każdym ołtarzu na szatach wziętych w zastaw”. Uprawiali religię kosztem biednych. Więc to jest akt oskarżenia w sprawie przymierza.

B. Łaskawe czyny suwerena w Vss. 9-11 Po drugie, w wersety 9-11 jest mowa o łaskawych czynach władcy. Wersety 9-11 mówią: „Pan mówi: Wytraciłem Amorytę przed nimi, chociaż był wysoki jak cedry i silny jak dęby. Zniszczyłem jego owoc na górze i jego korzenie na dole. Wywiodłem was z Egiptu i przez czterdzieści lat prowadziłem was przez pustynię, aby dać wam ziemię Amorytów . Wzbudziłem także proroków spośród waszych synów”. Czy to nieprawda? Zrobiłem te wszystkie rzeczy. Byłem wierny. Byłem łaskawy. A więc recytacja łaskawych czynów Pana. Bóg konsekwentnie dotrzymywał przymierza.

C. Odrzucenie proroczego ostrzeżenia przymierza Trzecim elementem procesu przymierza jest odrzucenie proroczego ostrzeżenia przymierza. Znajdujemy to w wersecie 12. „Ale namówiliście nazirejczyków do picia wina, a prorokom zakazaliście prorokować”. Prorok wzywa ludzi do powrotu do wierności przymierzemu i pokuty, ale oba zostały odrzucone.

To prowadzi do punktu czwartego, zdania w wersecie 13-16. Czytałem to już. Jest podany ogólnie. Nie ma konkretnej prognozy, ale wyrok jest wymieniony. To jest punkt kulminacyjny pierwszej części księgi, w której Amos odwraca się od obcych narodów, ku narodom pokrewnym, ku bratniej Judzie, a ostatecznie ku Izraelowi.

3. Amosa 3-6 Ogłoszenia sądu

Przejdźmy do drugiej części, rozdziałów 3-6, gdzie znajdują się bardziej szczegółowe wyroki. Ta część składa się z trzech przemówień, z których każda zaczyna się od tego zwrotu: „Słuchajcie tego słowa, które wypowiedział Pan”. Zauważcie, że w 3:1 czytamy: „Słuchajcie tego słowa, które Pan wypowiedział przeciwko wam, ludu Izraela”. W 4:1 czytamy: „Słuchajcie tego słowa, krowy Baszanu na górze Samarii, kobiety, które uciskacie biednych i miażdżycie biednych”. I 5:1: „Słuchajcie tego słowa, domu Izraela, tę lament wznoszę nad wami”. Oto trzy formalne wstępy do tych sekcji.

A. Amosa 3 Chcę przyjrzeć się szczególnie rozdziałowi 3. Rozdział 3:1-2 mówi: „Słuchajcie tego słowa, które Pan wypowiedział przeciwko wam, ludu Izraela – przeciwko całej rodzinie, którą wyprowadziłem z Egiptu: „Masz tylko Wybrałem spośród wszystkich rodzajów ziemi; dlatego ukarzę cię za wszystkie twoje grzechy”. Myślę, że ten werset podsumowuje istotę przesłania. Idea przymierza jest tu centralna, mimo że nie występuje termin *berit* [przymierze]. W rozdziale 6, „Dlatego ukarzę cię”, który pochodzi z długoletniego tradycyjnego podejścia do idei przymierza, w którym umieszczasz wszystkich proroków, którzy używali słowa *berit* [przymierze], i oceniasz wynik na tej podstawie. Ponieważ słowo *berit* [przymierze] nie jest szeroko używane przez proroków, D. Hillers błędnie dochodzi do wniosku, że przymierze nie zajmowało bardzo ważnego miejsca w konceptualnym świecie proroków. Ale co sugeruje Hillers i zwraca uwagę na fakt, że w ostatnich czasach jest wiele prób w trzech obszarach pracy w odniesieniu do przymierza i proroków. Po pierwsze, terminologia przymierza. Innymi słowy, tak, prorocy nie zawsze używają słowa *berit*, przymierze, ale używają języka przymierza. Otrzymujesz więc bardziej pośrednie podejście do funkcjonowania

przymierza, używając terminologii przymierza. Po drugie, literacki wzór przymierza widzieliśmy właśnie pod koniec rozdziału 3, w pozwie przymierza. I po trzecie, jest użycie przekleństw przymierza.

Terminologia przymierza Po pierwsze, jeśli chodzi o analizę terminologii przymierza, mam tutaj w twoich notatkach cytaty używający *yada'* [wiedzieć] w rozdziale 3:2. NIV mówi: „Tylko ciebie wybrałem”. Spójrz na tekst hebrajski. Tak nie mówi. Mówi: „Tylko ciebie poznałem”. To jest *yada'* [wiem]. „Tylko was znałem ze wszystkich rodzajów ziemi; dlatego cię ukarzę”. Co to znaczy? Co to może oznaczać? „Tylko ciebie poznałem”. Czy Pan nie wiedział, że na ziemi były inne narody poza Izraelem? I skąd wniosek „tylko ciebie poznałem, dlatego cię ukarzę”? Co wiedza ma wspólnego z karaniem? Więc kilka komentarzy na temat *yada'*. Termin ten ma szeroki zakres znaczeń, od „zrozumienia” po „stosunek płciowy”. Co to znaczy w odniesieniu do żądań Boga lub gdy Jahwe mówi: „on zna Izraela”? Wiedza może iść w obie strony. Ale tak jest napisane w Księdze Amosa 3:2: „Tylko was poznałem... dlatego was ukarzę”. W jakim sensie jest prawdą, że Jahwe znał tylko Izraela i dlatego pojawia się to w Księdze Amosa 3:2? Tak więc istnieje logiczny związek między Bożą wiedzą o Izraelu a jego losem. Stało się jasne, że mamy tu do czynienia z użyciem słowa „wiedzieć” zapożyczonym z terminologii stosunków międzynarodowych. Huffmon ma artykuł na temat *yada'*. Mówi, że królowie Bliskiego Wschodu używają *yada'*, aby wiedzieć, zarówno w tekstach hetyckich, jak i akadyjskich, aby rozpoznać prawowitego wasala. Spójrz na stronę 49 swoich cytatów pod Herbertem Huffmonem. Mówi: „Najbardziej oczywistym technicznym zastosowaniem słowa „wiedzieć” jest odniesienie do wzajemnego uznania prawnego ze strony zwierzchnika i wasala”. W Azji Mniejszej wasale obiecali znać tylko wielkiego króla. Co więcej, „inny Pan, którego możesz nie znać”. A w traktatach hetycki zwierzchnik zapewnia wasali, że w przypadku buntu przeciwko wasalowi „Słońce pozna tylko was”. Tak więc „wiedzieć” uznaje kogoś za prawowitego zwierzchnika lub wasala. Kontekstem jest traktat lub przymierze.

Ale Huffmon mówi dalej: „„Wiedzieć” jest również używane jako termin techniczny

dla uznania postanowień traktatu za wiążące”. Wymieniali przepisy i mówili: „Znasz te”. Teraz, w tym kontekście, słowa Amosa nie są już tajemnicze. Słownictwo jest znane stosunkom międzynarodowym. Jahwe uznał tylko Izraela za swego prawowitego sługę, swego wasala. Ponieważ tego rodzaju przymierze wiązało się z obowiązkami, a wasal ich nie wypełnił, „Dlatego ukarzę cię za wszystkie twoje winy”. Niektórzy z was w swoich gazetach zauważyli, że termin „wiedzieć” między Panem a Izraelem pojawia się w wielu miejscach. Spójrz na Ozeasza 13:4-6. Dostajesz to z innej strony. „Ale ja jestem Pan, twój Bóg, który cię wyprowadził z Egiptu. „Powinniście”, mówi NIV, „przyznać”, ale to jest *yada'*, „żadnego Boga oprócz mnie, żadnego Zbawiciela oprócz mnie. Troszczyłem się – to też *yada'*” – o ciebie na pustyni, w krainie palącego żaru. Kiedy je nakarmiłem, były zadowolone; kiedy byli zadowoleni, stawali się dumni; potem o mnie zapomnieli. Przyjdę

więc do nich jak lew”. Jeremiasz mówi w podobny sposób w Księdze Jeremiasza 24:7: „Dam im serce, aby poznali mnie, że ja jestem Jahwe. Będą moim ludem, a ja będę ich Bogiem, bo powrócą do mnie z całego serca”. To, że ten rodzaj wiedzy jest ściśle powiązany z postępowaniem ludzi, jest widoczne w innym fragmencie, w Księdze Jeremiasza 22:15, gdzie czytasz, a to dotyczy Szalluma, syna Jozjasza: „Mówi:, Zbuduję sobie wielki pałac z przestronnymi górnymi pokojami. ... Czy to czyni cię królem, gdy masz coraz więcej cedru? Czy twój ojciec nie miał jedzenia i picia? Robił to, co było słuszne i sprawiedliwe, więc wszystko poszło mu dobrze. Bronił sprawy biednych i potrzebujących, więc wszystko poszło dobrze. Czy nie to właśnie znaczy znać mnie? mówi Pan”. Widzimy również związek między proroczą terminologią związaną z relacjami traktatowymi. Chociaż *berit* nie jest często używany, obecny jest kompleks idei związanych z przymierzem. Z obszernego fragmentu JA Thompsona, słownictwo przymierza wyciąga część języka, który jest językiem przymierza, z którego możesz nie zdawać sobie sprawy, patrząc na słowa. Mówi: „Ogólnie rzecz biorąc, zarówno w Starym Testamencie, jak iw traktatach bliskowschodnich strony były określane z jednej strony jako „król” lub „pan”, az drugiej jako „sługa”. Postanowienia przymierza były znane jako „słowa” lub „ przykazania” . Wszystkie traktaty i przymierza miały

„świadków” złożonej „przysięgi”. Czasowniki „rządzić”, „kochać”, „służyć”, „błogosławić”, „przeklinać”, „być posłusznym”, „przysięgać”, „powodować przysięgę”, „powoływać na świadków” i inne, wszystkie należą do tego samego generała Sitz im Leben, a mianowicie społeczeństwu zwierzchników-wasali, które dało początek traktatom bliskowschodnim i które dostarczyło wymownej metafory wyrażenia przymierza” i *yada'* jest tam zawarta.

Wzorzec literacki: przekleństwa przymierza   Drugi to literacki wzór przymierza , któremu już się przyglądaliśmy. Trzecią kategorią jest stosowanie przekleństw przymierza. Hillers zwraca uwagę: „ Bo raz po raz stwierdzamy, że prorocy formułują swoje wyrocznie nieszczęścia w kategoriach odzwierciedlających przekleństwa związane z traktatami”, podobnie jak Księga Kapłańska 26 i Powtórnego Prawa 28, znane „, ponieważ jest to długa lista przekleństw związanych z przymierze z Jahwe — mówi, co się stanie: „Jeśli odrzucicie moje ustawy i znieprawicie moje prawa, tak że nie wykonacie wszystkich moich przykazań i tym samym nie złamiecie mojego przymierza”. To przekleństwa traktatowe . Staje się to ważne w Księdze Amosa 3:10, gdzie staje się to ważne dla oceny proroków. Wiele współczesnych badań proroków poświęcono psychologii proroczej, próbując uchwycić ich stany umysłu. Troszczyli się o monoteizm i sprawiedliwe życie. Ale perspektywa, którą rozważaliśmy, zakłada, że prorocy są postaciami, które używały kluczowych zwrotów z historii Izraela i przymierza, a nie z własnej świadomości. Ich wyrocznie to po prostu klątwy przymierza. Oni po prostu wracają do swoich fundamentów z Księgi Powtórnego Prawa 28 i Księgi Kapłańskiej 26.

B. Amosa 4

Przejdźmy teraz do rozdziału 4. To jest właśnie tego przykład. Widzicie w 4:6-12 Amos mówi: „Dałem wam puste żołądki w każdym mieście i brak chleba w każdym mieście, a jednak nie wróciliście do mnie”. Ten refren „jeszcze nie wróciłeś do mnie” powtarza się pięć razy. To jest w 6b, 8b: „Ludzie zataczali się od miasta do miasta po

wodę, ale nie mieli dość, aby się napić, a jednak nie wróciliście do mnie”. 9b i 10b: „Zesłałem na was plagi, tak jak na Egipt, zabiłem mieczem waszych młodzieńców... a jednak nie wróciliście do mnie”. To jest w 11b, „jeszcze nie wróciłeś do mnie”. A potem w 12: „Dlatego tak ci zrobię”. Bóg zesłał wiele ostrzeżeń w formie przekleństw przymierza, ale nie docierały one do nikogo .

Przejdź do Księgi Powtórzonego Prawa 28 i Księgi Kapłańskiej 26 i zanotuj listę wersetów w swoim zarysie. Przekonasz się, że w wersecie 6 Księgi Amosa 4 jest głód. Wróć do Księgi Powtórzonego Prawa 28:17 i 18, gdzie czytamy: „Twój kosz i dzieża będą przeklęte. Przeklęty będzie owoc twojego łona, plony twojej ziemi, cielęta z twoich bydła i jagnięta z twoich trzód”. Wróć do Amosa 4:7, 8 — masz suszę. „Zesłałem deszcz na jedno miasto, ale wstrzymałem go na inne. Na jednym polu padał deszcz; inny nie miał nic i wysechł”. Powtórzonego Prawa 28:23, „Niebo nad twoją głową będzie spiżowe, a ziemia pod tobą żelazna. Pan obróci deszcz w twoim kraju w proch”. Amosa 4:9a, pleśń, „Dotknąłem waszych ogrodów i winnic zarazą i pleśnią”. Powtórzonego Prawa 28:22: „Pan dotknie cię wyniszczającą chorobą, gorączką i zapaleniem, upałem i suszą, zarazą i pleśnią”. Amosa 4:9b, szarańcza, „Szarańcza pożarła twoje figi i drzewa oliwne”. Powtórzonego Prawa 28:38 i 42: „Będziesz dużo siał na polu, ale mało zbierzesz, bo pożre je szarańcza”. Wysłałem je, ale nie skłoniło to was do pokuty. Na koniec w wersecie 11: „jeszcze nie wróciliście do mnie”.

Następnie werset 12: „Dlatego tak ci uczynię, Izraelu”. Co on zamierza zrobić? Nie mówi. „A ponieważ ja ci to uczynię, przygotuj się na spotkanie z twoim Bogiem, Izraelu”. Jest to wyrażenie niepełne. Niektórzy sugerują, że czasowniki zaginęły i można je znaleźć w 3:14b: „Zniszczę ołtarze Betel, rogi ołtarza zostaną odcięte”. Więc miałbyś : „Dlatego tak ci uczynię, Izraelu”, a następnie dodałbyś: „Zniszczę ołtarze...”. Ale to jest całkowicie arbitralne - mogło zostać wciągnięte z dowolnego miejsca. To zrozumiałe. Przechodzisz przez te wszystkie grzechy i „nie wróciłeś do mnie”. Oznacza to, że będzie gorzej niż to, co już się wydarzyło. Wydaje mi się, że tym, czego Izrael może się spodziewać w tym punkcie kulminacyjnym, są przekleństwa przymierza. Myślę, że właśnie to jest tu zasugerowane i co jest zrozumiałe bez mówienia tego. Wróć do Księgi

Kapłańskiej 26:27 i kontynuuj: „Jeśli pomimo tego”, to znaczy te przekleństwa przymierza spadną na ciebie z powodu twojego nieposłuszeństwa, „nie usłuchasz mnie, ukarzę cię za twoje grzechy siedem razy”. Werset 31: „Obrócę wasze miasta w ruiny”. Werset 32: „Zniszczę ziemię”. Werset 33: „Rozrzucę was między narody, wyciągnę miecz i będę was ścigał. Wasza ziemia zostanie spustoszona, a wasze miasta legną w gruzach”. Więc to jest to, co pojawia się na końcu proroczego przesłania, jeśli nadal nie powrócisz do Boga. Wydaje mi się więc, że zostanie to zrozumiane. To właśnie zrobię, rzucając przekleństwa przymierza na tych, którzy odmawiają pokuty i tych, którzy nie chcą „wrócić do mnie”.

Następnym razem przyjrzymy się szczegółowo zakończeniu Amosa 9:11-15 i jego cytacjom w Dziejach Apostolskich 15.

Przepisywane przez Teda Hildebrandta
Z grubsza zredagowany przez Teda Hildebrandta
Ostateczna edycja autorstwa Katie Ells
Ponownie opowiedziane przez Teda Hildebrandta